

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M., s. r. o., B., D.**, IČO: X. právne zastúpeného G. L., k. s., C. S. B., M., IČO: X., proti žalovanému **U. B. S., a. s., Š.**, IČO: X., právne zastúpenému JUDr. I. N., PhD., advokátom, N., v **konaní o obnovu konania**, vedeného Krajským súdom v Žiline vo veci sp. zn. 22Cb/1/2006, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. septembra 2010, č. k. 16Cb/1/2010-96, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. septembra 2010, č. k. 16Cb/1/2010-96 **m e n í** tak, že návrh na obnovu konania **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 16. 09. 2010, č. k. 16Cb/1/2010-96 povolil obnovu konania vedeného Krajským súdom v Žiline vo veci sp. zn. 22Cb/1/2006. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že obnovou konania bol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 04. 06. 2007, č. k. 22Cb/1/2006-423 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 09. 2007, č. k. 22Cb/1/2006-438, ktorý rozsudok i v spojení s rozsudkom odvolacieho Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 05. 2009, č. k. 4Obo/249/2007-454, nadobudol právoplatnosť 29. 06. 2009 a vykonateľnosť 03. 07. 2009. Uvedeným napadnutým rozsudkom bol zaviazaný žalobca, v pôvodnom konaní v postavení žalovaného, M., s. r. o., povinnosťou zaplatiť žalovanému, v pôvodnom konaní v postavení žalobcovi, U. B. S., a. s., sumu 298 332,12 Eur (8 987 553,42 Sk) a trovy konania 13 777,96 Eur (415 074,70 Sk). Priznaná pohľadávka sa týkala úverového vzťahu účastníkov zo zmluvy o úvere č. 007/00/006 zo dňa 11. 04. 2000 a ako taká nebola

medzi účastníkmi sporná. Spornou okolnosťou ostala obrana M., s. r. o., o zániku uvedenej pohľadávky započítaním s proti pohľadávkou M., s. r. o., voči U. B. S., a. s., z titulu nároku na náhradu škody za tvrdené neoprávnené vyplatenie sumy 291 192,24 Eur (8 794 389,-- Sk) z účtu M., s. r. o., dňa 01. 02. 2000. V rámci dokazovania poukázal súd prvého stupňa na súbežne vedené trestné konanie totožného súdu vo veci sp. zn. 4T/17/2001, v ktorej veci bola obžalovaná i A. B. (konateľka M., s. r. o.) s tým, že uvedené trestné konanie nebolo ku dňu 04. 06. 2007 právoplatne skončené. Vyhodnotením dôkazov k spornej otázke autorstva podpisov troch hromadných príkazov na výber hotovosti z účtu M., s. r. o., na základe ktorých došlo k výberu sumy 8 794 389,-- Sk dňa 01. 02. 2000, dospel súd prvého stupňa ku skutkovému záveru, s poukazom na znalecký posudok JUDr. I. N. zo dňa 13. 03. 2001 č. 8/2001, že autorom podpisov na predmetných hromadných príkazoch bola konateľka M., s. r. o., A. B., ktorá bola oprávnená s účtom nakladať.

Vzhľadom na dôvody uvedené v návrhu na obnovu, pre rozhodovanie o povolení obnovy vo vecnoprávnej rovine bolo nosné zákonné ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. K existencii skutočností, rozhodnutí a dôkazov, ktoré M., s. r. o., nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní, krajský súd uviedol, že novou skutočnosťou a súčasne rozhodnutím, bol rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 04. 2008 č. k. 4T/17/2001-2051 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05. 06. 2009, ktorým rozhodnutím došlo s právoplatnosťou dňom 05. 06. 2009 k oslobodeniu A. B. spod obžaloby krajského prokurátora v Žiline zo dňa 30. 07. 2001 sp. zn. Kv 9/00-303. V tomto smere poukázal krajský súd primerane na ust. § 135 O. s. p. Relevantné podľa súdu bolo, že išlo o skutkovú otázku, či podpisy na troch hromadných príkazoch banke sú podpismi A. B., ako jedinej oprávnenej osoby v rozhodnom období konať v mene M., s. r. o. Zo záverov neskôr vydaného právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 4T/17/2001 vyplýva, že nebolo preukázané, že obžalovaná A. B. sa akýmkoľvek spôsobom podieľala na predmetných hromadných výberoch z P., a. s. (t. č. U. B. S., a. s.), ktorý záver je novým prejudiciálnym záverom, odchylným od rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 22Cb/1/2006, napadnutého návrhom na povolenie obnovy. Odchylný skutkový záver v trestnom konaní môže byť podľa krajského súdu súčasne spôsobilý privediť žalobcovi M., s. r. o., priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedených dôvodov krajský súd konštatoval, že v danom prípade došlo k naplneniu všetkých zákonných predpokladov prípustnosti obnovy konania Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn.

22Cb/1/2006 tak po formálnej stránke, ako aj ku splneniu podmienok prípustnosti obnovy konania v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p., preto navrhovanú obnovu konania povolil podľa ust. § 234 ods. 1 O. s. p. Krajský súd v Žiline s poukazom na ust. § 234 ods. 3 O. s. p. osobitne nerozhodoval o návrhu M., s. r. o., o povolení odkladu vykonateľnosti obnovou napadnutého rozhodnutia, ako ani o trovách konania o povolení obnovy (§ 235 ods. 3 O. s. p.).

Proti rozhodnutiu krajského súdu o povolení obnovy podal žalovaný odvolanie. Uviedol, že o predmetnej pohľadávke bolo právoplatne rozhodnuté a vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo zo strany žalobcu k plneniu, podal žalovaný návrh na vykonanie exekúcie, ktorá bola právoplatne skončená. Žalovaný zdôraznil, že žalobca podával niekoľkokrát návrh na odklad exekúcie s odôvodnením, že bol podaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorému podnetu však nebolo vyhovené. Podľa žalovaného, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/1/2006-423 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/249/2007 je správny a tento nie je potrebné revidovať. Žalovaný má za to, že prípadné závery trestného senátu, uvedené v návrhu na obnovu konania, nemožno brať za rozhodujúce pre rozhodovanie v občianskoprávnom spore, nakoľko trestný súd posudzoval iné veci, v inom kontexte, v úzkom pohľade trestného práva a nedokázanie viny neznamená, že sa skutok nestal. Preto žiada napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že návrh na obnovu konania sa ako nedôvodný zamietne.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje za vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa žalobcu neobstojí tvrdenie žalovaného, že závery trestného súdu nie sú rozhodujúce pre rozhodovanie v občianskoprávnom spore. Predmetným trestným rozsudkom súd oslobodil A. B. spod obžaloby aj s odôvodnením, že znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, že sporné podpisy na hromadných príkazoch na úhradu vyhotovila obžalovaná A. B. Táto otázka bola pritom podľa žalobcu jedna z rozhodujúcich pre posúdenie oprávnenosti nárokov, uplatňovaných v konaní vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 22Cb/1/2006. Preto podľa žalobcu na samotné povolenie obnovy v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. stačí, ak skutočnosť alebo rozhodnutie, nepoužité v pôvodnom konaní, mohli privodiť

priaznivejšie rozhodnutie pre účastníka konania a až v obnovenom konaní súd rozhodne, či takéto rozhodnutie aj privodia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 a § 214 ods. 2 O. s. p. v medziach dôvodov odvolania a bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu. Skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia len vtedy, ak ich účastník, ktorý obnovu navrhuje, nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní (sú pre účastníka v porovnaní s pôvodným konaním „nové“) a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa povolil obnovu pôvodného konania na základe neskoršieho právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 4T/17/2001, z ktorého vyplynulo, že nebolo preukázané, že obžalovaná A. B., konateľka žalobcu, sa akýmkoľvek spôsobom podieľala na hromadných výberoch z P., a. s. (t. č. U. B. S., a. s.), pre ktorý dôvod bola spod obžaloby oslobodená, pretože skutok nie je trestným činom. Za novú skutočnosť, v rovine odlišných skutkových zistení pôvodného konania, označil súd prvého stupňa skutkový záver trestného súdu, že obžalovanú sa nepodarilo bez pochybností určiť ako pisateľku sporných podpisov na uvedených hromadných príkazoch z účtu žalobcu, od ktorých tento svoju pohľadávku z titulu náhrady škody odvozuje voči žalovanému proti pohľadávke žalovaného z titulu nesplateného úveru voči žalobcovi v pôvodnom konaní. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že nový (odchylný) skutkový záver v trestnom konaní by mohol byť potenciálne spôsobilý privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie v obnovenom konaní.

Uvedený záver súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nemá tak oporu v právnom predpise.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v zmysle § 135 ods. 1 O. s. p., z ktorého vychádzal súd prvého stupňa, je súd v občianskom súdnom konaní viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ho spáchal. Súd však v občianskom súdnom konaní nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom, vydaným súdom v trestnom konaní, napr. z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, stal, alebo že tento skutok nie je trestným činom. Na základe hodnotenia dôkazov zodpovedajúcich ust. § 132 O. s. p. preto môže súd v občianskom súdnom konaní dospieť k záveru, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a v ktorom malo spočívať jeho protiprávne konanie, sa stal, napriek tomu, že súd v trestnom konaní urobil záver, že tento skutok nebol preukázaný.

Nemožno tiež opomenúť, že záväznosť rozhodnutia je daná jeho výrokom a nie odôvodnením. Z týchto dôvodov nemohol súd prvého stupňa dospieť k záveru, že rozhodnutie súdu v trestnom konaní v predmetnej veci zakladá dôvod pre obnovu pôvodného konania.

Pre úplnosť sa žiada tiež dodať, že iné hodnotenie tých istých dôkazov v trestnom a občianskom súdnom konaní, bez ďalšieho nemožno považovať za nové skutočnosti, zakladajúce prípustnosť obnovy konania tak, ako to dôvodne namieta žalovaný.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože trovy konania neuplatnil a nevyčísľil v lehote podľa § 151 ods. 1 O. s. p.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. decembra 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová